

Hastalarımızı Seviyoruz Be Ya...

Modern anlamda ilk tıp okulu (Tıbbiye-i Amire) 14 Mart 1827'de II. Mahmut döneminde açılmıştır. Tıp eğitiminin modernleşmesinin başlangıcı olarak kabul edilen 14 Mart, ülkemizde 1919'dan beri her yıl 14 Mart Tıp Bayramı olarak kutlanmaktadır.

14 Mart haftası boyunca, hekimlerin ve diğer sağlık çalışanlarının yaşadığı sorunları, görüş, öneri ve taleplerini; ülkenin sağlık durumunu, sağlık hizmetlerinin halka yansıyan halini meslektaşlarımızla, tüm kamuoyu ile paylaşmaya çalışıyoruz.

Sağlık ortamı ve hastalarımızın yaşadıkları;

Hastalarımız, muayene olmak için hastane polikliniklerinden günlerce randevu alamıyor.

Kamu hastane acilleri tıka basa dolu. Geçen yıl 110 milyon kişi acillere başvurmuş, bu sayı ortalama sağlığın iyi işlediği örnek ülke nüfuslarına kıyasla iki-üç kat daha fazladır.

Hasta muayene süreleri hasta başına 5 dakikanın altına düşmüş, bu kısa süre içinde, hastaların derdini anlatıp, muayene olması, yeterli tedavi görmesi neredeyse imkansız hale gelmiştir.

Yaklaşık 4.5 milyon vatandaş prim ödeyemediği için sağlık hizmeti alamamaktadır. Genel sağlık sigortası kapsamında olan hastalarımızdan 14 kalemden oluşan ücret farkları, eczane ya da maaşlarından kesinti yapılarak tahsil edilmekte, özel hastanelerde ek ücret oranları ve buna bağlı yükselen faturalar cepten ödemeleri artırmaktadır.

Yoğun bakımlarda, yanık ünitelerinde yeterince yer bulunmamakta, şeker, tansiyon, şişmanlık, kanser, bronşit gibi ölümcül kronik hastalık oranları giderek artmakta, toplumun ruh sağlığı alarm vermektedir.

Şehir hastanelerinin, yatak sayısı artırılmaksızın, halkın yaşadığı yerlere çok uzak bölgelere yapılması nedeniyle, hastalar ek olarak ulaşım ücreti ödemek zorunda kalmaktadır. Şehir hastanelerini yapan firmalar, devletin arsasını bedelsiz kullanarak, yurt dışından devlet garantisiyle kredi alarak, vergi muafiyetiyle, yeni yol ve köprüler gibi hasta garantili, 25 yıl boyunca (toplamda yaklaşık 30,2 milyar dolar) kira bedeliyle ciddi kazançlar sağlamaya başlamıştır.

Esasında firmalara ödenmesi vaat edilen birkaç yıllık kira ödemesiyle tüm yatırım maliyetlerinin karşılanabileceği ortadayken, şehir hastane yerleşkesinde bulunacak, otopark, otel, restoran, mağaza, eczane, berber, postane gibi birçok işletmeden ayrıca gelir elde edecek olan bu şanslı firmalar, ek olarak, laboratuvar, patoloji, görüntüleme gibi tıbbi hizmetlerin taşeronluğunu üstlenerek kazancına kazanç katacaktır.

Hekimler ve diğer sağlık çalışanların yaşadıkları;

Sağlık çalışanına şiddet her geçen gün artarken, şiddete bağlı ölümler önlenemiyor.

Hekimlerin performans dayalı ve taşeron çalışma biçimleri, en son geceleri vardiya usulü çalışma ile esnek/fazla çalışmayı sistematik hale getiren uygulamalar, çalışma koşullarını giderek daha da zorlaştırıyor.

Hekimler, mutsuz, yorgun, geleceğinden kaygılı bir haldeyken iyi bir sağlık hizmeti sunabilir mi?

Hekimler, hastalarına iyi bakmak, yeterli zaman ayırmak, şifa dağıtmak istiyor; buna karşılık Sağlık Bakanlığı, hekimlere, gücünün üzerinde muayene, ameliyat, tetkik yapma baskısında bulunuyor.

Sonuçta iyi bir sağlık hizmeti verme koşulları ortadan kalkınca, hastalar yılda ortalama 9 kereden fazla hekime başvurma ihtiyacı hissediyor. Dünyada en çok MR çekilen, acillerde en çok hasta bakılan, en çok ilaç yazılan, tetkik istenen bir sağlık sistemi, iflasa doğru giderken, bu çarpık sağlık sisteminin biricik kurbanı, hekimler ve diğer sağlık çalışanları oluyor. Maalesef yeterince şifa bulamayan hastalar, toplumun bütünü, bu sistemden ciddi zarar görüyor.

Hekimlerin ve sağlık çalışanların ücretleri giderek eriyor. Özel sağlık şirketleri, hekim ücretlerini bazen ödemiyor, ya da geç ve eksik ödüyor; bireysel şirket kurma dayatmalarında bulunuyor. Bayram tatillerinde bile çalışmak zorunda kalan hekimler, tüm bunlara karşı durunca işten atılma ile karşı karşıya kalıyor, ya da işten atılıyor.

Ne istiyoruz?

Toplumun gereksinimleri gözetilerek, basamaklı koruyucu sağlık hizmetlerinin esas alındığı, her kesime, ayımsız, tamamen ücretsiz kamusal sağlık hizmeti politikaları yaşama geçirilmelidir.

Hekimlerin ve sağlık çalışanlarının çalışma koşullarının düzeltilmesini, iş güvencesi içeren, özlük haklarının kısıtlanmadığı, fazla ve esnek çalıştırılmadığı, performans baskısı altında olmadan hasta bakabildiği, emeğinin karşılığı, emekli gelirin yansıyacak insani bir ücret istiyoruz.

Çalışırken şiddete uğramadığımız hastalarımızdan şiddet görmediğimiz, mesleğimizi yaptığımızda öldürülmediğimiz bir sağlık ortamı istiyoruz. TTB'nin şiddete karşı hazırladığı yasa tasarısının yasallaşmasını, çalışma riskleri nedeniyle fiili hizmet hakkımızın verilmesini, sadece 14 Mart vaadi olarak kalmayan taleplerimizin ivedilikle yaşama geçirilmesini istiyoruz.

Hekimler ve diğer sağlık çalışanları olarak, insani çalışma koşulları, temel haklar; halkın eşit, ücretsiz, ulaşılabilir iyi sağlık hizmeti alma hakkını savunmak, doğamızı, yaşam alanlarımızı korumak ve savunmak için mücadele etmeye devam edeceğiz.

Her yerde ve her koşulda 'iyi hekimlik' yapmak; yaşamak ve yaşatmak istiyoruz.

Meslek odamıza, meslek birliğimiz Türk Tabipleri Birliği'ne, mesleki değerlerimize, bilime, aydınlığa ve doğaya sahip çıkacağız.

Biz hekimler, hastalarımız seviyoruz be ya...

Saygılarımızla.

İSTANBUL TABİP ODASI
SİLİVRİ TEMSİLCİLİĞİ